

20 Μαρτίου 2014

Σεβαστείτε τα μυστικά τους

/ [Γενικά Θέματα](#)

Τέσσερις χρυσοί κανόνες, ένας μικρός οδηγός συμπεριφοράς για γονείς, ώστε να μάθουμε να σεβόμαστε τα «μυστικά» τους.

«Να το πω; Να μην το πω;» Μόλις τα παιδιά αποκτήσουν τον έλεγχο της γλώσσας οδηγούνται σε αυτό το δίλημμα και στη δυνατότητα να κρατήσουν μυστικές

κάποιες πτυχές της ζωής τους.

Η Λέλα, 6 ετών, μιλά ψιθυριστά στη φίλη της την Μαρίνα. Ο Στέφανος, 4 ετών, δεν του αρέσει ποτέ να λέει τι έκανε στο σχολείο. Η Μαργαρίτα, μόλις μπει κάποιος στο δωμάτιο της, σταματά αμέσως να παίζει με τις κούκλες της και κάνει την αδιάφορη. Όλα αυτά τα παιδιά έχουν τα μικρά τους μυστικά, τα οποία φυλάνε μακριά από την περιέργεια των μεγάλων. Γιατί μόλις τα παιδιά τελειοποιήσουν τις γλωσσικές τους δεξιότητες, αρχίζουν ταυτόχρονα να επιλέγουν τι θα πουν και τι όχι. Στην πραγματικότητα, η γλώσσα προσφέρει στο παιδί ένα νέο μέσο για να αποκτήσει ακόμη μεγαλύτερη αυτονομία, καθώς έχει πια τη δυνατότητα να επιλέξει αν θα πει ή δεν θα πει κάτι. Για εκείνα, το «μυστικό» τους κρύβει κάτι, γίνεται ξεχωριστό, κρατιέται μακριά από τους άλλους.

Αποδεχτείτε ότι έχει δική του ζωή

Τα μυστικά διαφέρουν από ηλικία σε ηλικία. Κάποια παιδιά δυσκολεύονται περισσότερο να διαλαλήσουν αυτό που κρύβουν μέσα τους από τα 4 έως τα 7 τους χρόνια, για άλλα ισχύει και το ανάποδο. Ωστόσο το μυστικό αγγίζει πάντα την ψυχή, αυτά που νιώθουμε. Για παράδειγμα, αυτό που νιώθει ένα παιδί όταν χαίρεται ή όταν λυπάται και ο τρόπος με τον οποίο το βιώνει, μας διαφεύγουν. Αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι δεν πρέπει να είμαστε πάντα διαθέσιμοι να το ακούσουμε προσεκτικά. Μόνο που, επειδή τα μυστικά των παιδιών αποτελούν μέρος της προσωπικότητάς τους, η οποία τώρα διαμορφώνεται, πρέπει να μάθουμε να τα σεβόμαστε. Εμείς οι γονείς ανησυχούμε αδιάκοπα, θέλουμε να ξέρουμε τα πάντα για τη ζωή αυτού του μικρού που φέραμε στον κόσμο και το οποίο έχουμε την τάση να θεωρούμε κτήμα μας. Λέμε στον εαυτό μας ότι το κάνουμε για να το προστατεύσουμε, αλλά στην πραγματικότητα το κάνουμε για να ησυχάσουμε εμείς οι ίδιοι. Όμως, το ότι σεβόμαστε τα μυστικά του σημαίνει ότι του δείχνουμε εμπιστοσύνη και ότι αποδεχόμαστε ότι μια μέρα θα φύγει και θα μας αφήσει.

Μην το πιέζετε ποτέ

Σε αυτές τις λεπτές καταστάσεις, όταν επιμένουμε να μάθουμε τα μικρά ή μεγάλα μυστικά των παιδιών, υπάρχει ο κίνδυνος να τα ωθήσουμε στο ψέμα, το μόνο μέσο, εκτός από τη σιωπή, που έχουν στη διάθεσή τους για να προστατεύσουν το

“μυστικό” τους κόσμο. Έτσι κινδυνεύουν να επινοήσουν ιστορίες τις οποίες τελικά θα πιστέψουν και τα ίδια, καταλήγοντας αιχμάλωτα του ψέματός τους. Είναι αλήθεια ότι δεν είναι καθόλου εύκολο να «πέφτουμε πάνω» στις αόριστες απαντήσεις του παιδιού μας. Όλοι οι γονείς έχουμε να διηγηθούμε τέτοιου είδους καταστάσεις. Καμιά φορά θέλοντας να δείξουμε το ενδιαφέρον μας για εκείνο, το παιδί να το εισπράττει σαν «εισβολή» και ότι ανακατευόμαστε στη ζωή του. Αντιλαμβάνεται πλέον, ότι δεν είναι υποχρεωμένο να απαντήσει και ότι όλη αυτή η τακτική των ερωτήσεων της μαμάς, είναι για να αποσπάσει από εκείνο, αυτό που εκείνη θέλει.

Όταν το «φορτίο» είναι βαρύ...

Καμιά φορά τα μυστικά του παιδιού γίνεται πολύ βαρύ και το κάνει να υποφέρει. Συνήθως αυτό είναι κάτι που εκδηλώνει με το δικό του τρόπο, χωρίς να αποκαλύπτει άμεσα αυτό που το βασανίζει, με κάποια αλλαγή στη συμπεριφορά του. Για παράδειγμα, ένα κοριτσάκι μπορεί να χτυπήσει τη δασκάλα του, μεταβιβάζοντας σε αυτή τη γυναίκα τον πόνο που του προκάλεσε η είδηση ότι η νέα σύντροφός του μπαμπά του περιμένει παιδί. Όταν ακούμε το παιδί προσεκτικά, θα δούμε ότι “λέει” πολύ καθαρά ότι δεν είναι καλά. Για παράδειγμα, θα δείχνει χαμένο ή στεναχωρημένο, δεν θα έχει όρεξη να δει τους φίλους του, θα τρώει και θα κοιμάται λιγότερο.

Σε αυτές τις περιπτώσεις, συνήθως είναι ανώφελο να επιμένουμε, για να μάθουμε τι το ανησυχεί. Μπορούμε, ωστόσο, χωρίς να του ζητήσουμε να αποκαλύψει το μυστικό του, να του πούμε απλά και καθαρά ότι βλέπουμε ότι κάτι το απασχολεί και ότι κάποια μυστικά μας δίνουν ζωή, ενώ άλλα μας εμποδίζουν να ζήσουμε και γι’ αυτό καλό είναι να τα πούμε. Μπορούμε επίσης να το κάνουμε να καταλάβει ότι, εάν το προτιμά, δεν χρειάζεται να μιλήσει σε εμάς, τους γονείς του, αλλά να στραφεί σε κάποιο άλλο πρόσωπο το οποίο εμπιστεύεται ή σε κάποιο επαγγελματία. Μπορούμε να του δείξουμε ότι έχουμε καταλάβει ότι κάτι πάει στραβά, ότι είμαστε στη διάθεσή του. Να του προσφέρουμε μια διέξοδο, ακόμη κι αν δεν είμαστε εμείς αναγκαστικά εκείνοι που θα το βοηθήσουμε να απαλλαγεί από το φορτίο του. Οι εξαιρέσεις στον κανόνα είναι όταν υπάρχει κάτι σοβαρό που συμβαίνει στη ζωή του. Για παράδειγμα μπορεί να έχει υποστεί σεξουαλική ή ηθική παρενόχληση (δηλαδή κάποιος του φέρθηκε άσχημα). Τότε συζητάμε πολλές φορές μαζί του γιατί χρειάζεται να αποκαλυφθεί το μυστικό σε όσους είναι πολύ κοντά στο παιδί για να αντιμετωπιστεί και να σταματήσει αυτή η τραυματική εμπειρία. Ας έχουμε υπόψη μας, ότι άτομα που παρενοχλούν παιδιά, κάτω από απειλές, τους ζητάνε να το κρατήσουν μυστικό. Τα παιδιά συχνά φοβούνται αυτό το άτομο και κρατάνε μυστικό, κάτι που πρέπει άμεσα να αποκαλυφθεί και να

αντιμετωπιστεί κατάλληλα.

Κρατήστε το μυστικό που σας εμπιστεύθηκε

Όταν δεν πιέζετε το παιδί να αποκαλύψει κάτι που θεωρεί μυστικό, ενώ είστε πάντα δίπλα του για να το βοηθήσετε, όταν χτυπάτε την πόρτα του δωματίου του πριν μπειτε, σέβεστε το αίσθημα της ντροπής που αρχίζει να αναπτύσσει και κυρίως όταν αποδεικνύεστε άξιοι της εμπιστοσύνης του, του δείχνετε ότι σέβεστε την προσωπική του ζωή. Όπως κι εσείς του ζητάτε να σεβαστεί τη δική σας. Γιατί και εμείς οι γονείς έχουμε τα μυστικά μας. Στον πολιτισμό μας, όπως και στον έρωτα, ερχόμαστε πάντα αντιμέτωποι με το αίνιγμα του άλλου. Και για να επαναλάβουμε τα λόγια του ποιητή Ρενέ Σαρ «Ο καθένας μας μπορεί να λάβει ένα μερίδιο από το μυστήριο του άλλου, χωρίς να διαδώσει το μυστικό».

Με την συνεργασία της Αγγελικής Παρίου (Ψυχολόγος - ειδική παιδαγωγός-ομαδική αναλύτρια)

Από: Νινέττα Φαφούτη

Πηγή: imommy.gr